

[Halvgaard.]

de tanker, man specielt har gjort sig med en overbygning i form af en læreruddannelse.

Vedrørende studieplansagen udtaler planlægningsrådet for de højere uddannelser i en skrivelse af 6. juni 1972, at de foreliggende forslag til indretning af uddannelserne ved Roskilde universitetscenter har deres særkende ved, at der fastlægges 3 hovedområder, et humanistisk, et samfundsvidenskabeligt og et naturvidenskabeligt, de såkaldte basisuddannelser af 2 års varighed.

En basisuddannelse skulle være første led i samtlige uddannelser inden for hovedområderne. Det bemærkelsesværdige er, at disse basisuddannelser i den udformning, de har fået i forslagene fra Roskilde universitetscenter, foreligger stærkt afvigende fra de basisuddannelsesforslag, som rådet oprindeligt havde færdigudarbejdet.

I basisuddannelserne lægges der vægt på en anden strukturering af det faglige indhold. Der lægges ikke vægt på en faglig opdeling, men en metodetræning med henblik på løsning af konkrete tværfaglige problemer. Den faglige viden bliver derfor fuldstændig tilfældig, alt afhængig af, hvad det har været nødvendigt at inddrage af faglige elementer til løsning af de opgaver, som man i de forskellige huse på Roskilde universitetscenter nu netop har fundet på at arbejde med.

Den faglige viden udvandes endnu mere, idet løsning af en selvbestemt opgave foregår gruppevis med lærerpersonalet som konsulenter. Som begrundelse for denne, må man nok sige, utraditionelle indlæring af et stof hævder man betydningen af den direkte forbindelse mellem de etablerede faglige teorier og metoder og den praktisk samfundsmæssige sammenhæng. Ved at frigøre læreren fra den traditionelle undervisningssituation påstås det at han kan individualisere undervisningen efter den enkeltes behov. Ved hjælp af disse nye pædagogiske principper regner man med et mindre studiefrafald. Det kunne i den forbindelse være interessant at høre undervisningsministeren redegøre for, om disse teoretiske slutninger er blevet til virkelighed.

Gennem en løbende bedømmelse, en evaluering, vil såvel læreren som eleven gennem hele studieforløbet være klar over stand-

punktet, og en traditionel eksamen vil derfor, fremfører man, være unødvendig.

Planlægningsrådet finder dog de fremlagte skitser til basisuddannelserne værdifulde i et forsøg på en fornyelse af studierne for videregående uddannelser og giver grønt lys for, at studierne ved Roskilde universitetscenter påbegyndes den 1. september 1972 til trods for den omfattende ændring af studieoplæggene, som de nyansatte lærere i samarbejde med professionelle studenterrepræsentanter for det såkaldte Danske Studerendes Fællesråd havde foretaget i foråret 1972.

Planlægningsrådet er dog tydeligt betænkelig ved de løse oplæg og påpeger nødvendigheden af en omhyggelig bedømmelse af forsøget. I henhold til de forelagte oplæg vil planlægningsrådet dog knytte nogle bemærkninger til visse forhold ved centeret.

Med hensyn til adgangsregulering anbefaler rådet lodtrækning i tilfælde af større tilmelding end 700. For studerende, der måtte have behov for supplerende undervisning for at kunne følge med i de såkaldte planlagte studier, bør en sådan undervisning etableres.

Ved en nærmere undersøgelse af netop dette forhold, bl. a. ved at læse det interne blad Roskilde Universitetscenter Nyt, og ved besøg på centeret, er jeg blevet bekendt med, at der gives en sporadisk supplerende undervisning, bl. a. gennem Arbejdernes Oplyningsforbund, og i den forbindelse vil jeg gerne spørge, om ministeren finder et sådant arrangement tilfredsstillende og tilstrækkeligt.

Ved bedømmelsen af det afsluttende projekt i basisuddannelserne har Roskilde universitetscenter foreslået alene at anvende de til husene knyttede lærere som censorer, og for den naturvidenskabelige basisuddannelse skal endvidere basisgruppen, der består af 10 studerende, fungere som bedømmere. Som undskyldning for ikke at bruge fremmede censorer udefra fremfører Roskilde universitetscenter, at da bedømmelsen sker ud fra hele arbejdsprocessen, vil det medføre, at censor skal være til stede i flere uger for at kunne bedømme dette forhold, og det kan være vanskeligt at frigøre censorer over en så lang periode og vil være forbundet med store omkostninger.